

S. I. GUSEVILLE

Natiolle Leniniltä

13. X. 05.

Hyvä ystävä! Odessan komitean päätöslauselma ammatillisesta taistelusta („päätökset” № 6 tai 5, epäselvästi; kirjeessä № 24. Päiväty syyskuussa 1905) tuntuu minusta äärimmäisen virheelliseltä. Mielestäni tuo päätöslauselma on luonnollisesti selitettävissä sillä, että on innostuttu taistelemaan menshevikkejä vastaan, muttei pidä langeta toiseen äärimmäisyyteen. Päätöslauselmassa on kuitenkin langettu nimenomaan toiseen äärimmäisyyteen. Siksi rohkenen eritellä arvostelevasti Odessan komitean päätöslauselmaa ja pyydän tovereita käsittelemään huomautukseni, joita en ole tehnyt suinkaan siksi, että pyrkisin saivartelemaan.

Päätöslauselmassa on kolme (numeroimatonta) osaa, joissa perustellaan asiaa, ja viisi (numeroitua) osaa, joissa esitetään varsinaisesti päätös. Ensimmäinen osa (perustelujen alkukohta) on täysin hyvä: on otettava hoitaakseen „proletariaatin luokkataistelun *kaikkien* ilmausten johto” „eikä pidä koskaan unohtaa tehtävää” — ammatillisen taistelun johtamista. Mainiosti sanottu. Edelleen, toinen kohta: „ensi sijalle” muka asetetaan sellainen tehtävä kuin aseellisen kapinan valmistelu ja (3. kohta eli perustelujen loppu) „tämän vuoksi sellainen tehtävä kuin proletariaatin ammatillisen taistelun johtaminen siirtyy väistämättä toiselle sijalle”. Tämä on mielestäni teoreettisesti virheellistä ja taktiikan kannalta väärin.

Teoreettisesti on virheellistä rinnastaa toisiinsa *kahta* tavallaan tasavertaista, tavallaan samalla tasolla olevaa *tehtävää*: „Aseellisen kapinan valmistelua” ja „amatilli-

sen taistelun johtamista". Toinen tehtävä on muka ensi sijalla, toinen toisella sijalla. Näin sanottaessa verrataan toisiinsa ja rinnastetaan keskenään aivan erilaisia asioita. Aseellinen kapina on tämän hetken poliittisen taistelun menetelmä. Ammatillinen taistelu on koko työväenliikkeen vakinaisia, kapitalismin oloissa aina tarpeellisia ja kaikkina ajankohtina välttämättömiä ilmenemismuotoja. Engels on eräässä kohdassa, jonka olen esittänyt lainauksena kirjassani „Mitä on tehtävä?"³⁶¹, osoittanut, että proletariaatin taistelussa on kolme perusmuotoa: taloudellinen, poliittinen ja teoreettinen taistelu, toisin sanoen ammatillinen, poliittinen ja teoreettinen (tieteellinen, aatteellinen, filosofinen) taistelu. Kuinka voidaan asettaa rinnakkain yksi näistä taistelun perusmuodoista (ammatillinen taistelu) ja taistelun toisen perusmuodon erillinen, tämän hetken *menetelmä?* koko ammatillinen taistelu „tehtävänä" ja poliittisen taistelun nykyinen *eikä suinkaan ainoa* keino? Se on suorastaan mahdotonta, samantapaista kuin olisi kymmenesosien ja sadasosien yhteenlaskeminen tekemättä niitä yhdennimisiksi. Mielestäni nämä molemmat perustelukohdat (toinen ja kolmas) on syytä poistaa. „Ammatillisen taistelun johtamisen" ohella voidaan asettaa tehtäväksi vain yleensä koko poliittisen taistelun johtaminen, vain yleensä aatteellisen taistelun käyminen kokonaisuudessaan, eikä suinkaan poliittisen tai aatteellisen taistelun mitään erillisiä, tämän hetken, nykypäivien *tehtäviä*. Näiden kummankin kohdan asemesta olisi osoitettava, ettei saa hetkeksikään unohtaa poliittista taistelua, työväenluokan valistamista kaikilla sosialidemokratian aatteilla, että on pyrittävä saamaan aikaan kiinteä ja erottamaton yhteys työväenliikkeen kaikkien eri ilmentymien kesken eheän ja todella sosialidemokraattisen liikkeen luomiseksi. Tämä huomautus voisi olla toisena perustelukohdaksi. Kolmannessa kohdassa voitaisiin todeta välttämättömäksi varoittaa käsittämästä ja järjestämästä ammatillista taistelua suppeasti, mitä porvaristo propagoi uutterasti. En tietenkään esitä mitään päätöslauselmaluonnosta, en kajoa kysymykseen, kannattaako siitä erikoisesti puhua; toistaiseksi puhun vain siitä, kuinka ajatuksenne olisi esitettävä teoreettisesti oikein.

Taktilliselta kannalta päätöslauselma tässä muodossaan asettaa aseellisen kapinan tehtävät perin epäonnistuneesti.

Aseellinen kapina on muodoltaan korkeinta *poliittista* taistelua. Jotta se olisi proletariaatin kannalta menestyksellinen, t.s. jotta proletariaatin toimeenpanema ja sosialidemokratian johtama eikä muu kapina olisi menestyksellinen, on välttämätöntä kehittää laajasti työväenliikkeen kaikkia puolia. Kapinatehtävien ja ammatillisen taistelun johtamisen vastakkainasettaminen on siitä syystä kerrassaan virheellinen ajatus. Siten mataloitetaan ja pirstotaan kapinatehtäviä. Sen asemesta, että tehtäisiin yhteenveto *koko* työväenliikkeestä, kruunattaisiin se, kapinatehtävä erotetaan jollain tavalla irralliseksi. Tuntuu siltä kuin kaksi asiaa sotkettaisiin keskenään: päätöslauselma ammatillisesta taistelusta yleensä (Odessan komitean päätöslauselma on kirjoitettu tästä *aiheesta*) ja päätöslauselma voimien jaottelusta Odessan komitean nykyisessä työssä (tätä vikaa on teidän päätöslauselmassanne, mutta sehän on kokonaan eri juttu).

Siirryn käsittelemään numeroituja kohtia, jotka esitetään varsinaisessa päätösosassa.

Ad I. „Paljastettava harhaluulot”, „jotka koskevat ammattiliittoja”... tämä on vielä mukiinmenevää, vaikka parempi olisi jättää pois. Ensinnäkin, tämä sisältyy osaan, jossa asiaa perustellaan ja jossa on osoitettava, että liikkeen kaikki puolet ovat erottamattomasti sidotut toisiinsa. Toiseksi, ei sanota, mitkä harhaluulot. Jos tämä sanonta jätetään, niin olisi lisättävä: sellaiset porvarilliset harhaluulot, että työväenluokan taloudelliset ja muut tarpeet voidaan tyydyttää kapitalistisessa yhteiskunnassa.

....,tähdennettävä voimaperäisesti *niiden* (ammattiliittojen?) suppeutta työväenliikkeen lopullisiin päämääriin verraten”. Kaikki ammattiliitot ovat siis „suppeita”. Entä proletariaatin poliittiseen organisaatioon sidotut *sosialidemokraattiset* ammattiliitot? Eihän painopiste ole siinä, että ammattiliitot ovat „suppeita”, vaan siinä, että tämä yksi (ja siinä mielessä suppea, sillä kysymys on yhdestä) puoli sidottaisiin toisiin. Siis joko tämä kohta on hylättävä tai jälleen on sanottava, että on kytkettävä yksi puoli muihin ja lujitettava sen *yhteyttä* kaikkiin toisiin, juurrutettava ammattiliittoihin *sos.-dem.* sisältöä, *sos.-dem.* propagandaa, saatava ne osallistumaan *kaikkein* *sos.-dem.* toimintaan j.n.e.

Ad II. Menettelee.

Ad III. Mainituista syistä on väärin asettaa rinnakkain ammattiliittojen tehtäviä ja sellaista „mitä ajankohtaisinta ja ensivuoroisinta tehtävää” kuin on aseellinen kapina. Ammatillista taistelua koskevassa päätöslauselmassa ei ole syytä puhua aseellisesta kapinasta, sillä tämä on keino, jonka avulla tapahtuu II kohdassa osoitettu „tsaarin itsevaltiuden kukistaminen”. Ammattiliitot voisivat laajentaa sitä perustaa, josta ammennamme voimaa kapinaa varten, joten sanon vielä kerran, että on väärin asettaa niitä toistensa vastakohtiksi.

Ad IV. „Käytävä tarmokkaasti aatteellista taistelua niin sanottua vähemmistöä vastaan”, joka „ammattiliittoja koskevissa kysymyksissä” palaa takaisin „ekonomismiin”. Eiköhän tämä ole Odessan komitean päätöslauselmassa liian yleistä? Eikö se vaikuta liioittelulta? Eihän lehdistössä ole arvosteltu ainoatakaan menshevikkien yhteistä päätöstä „ammattiliitoista”. On vain mainittu, että liberaalit keuhuvat heitä siitä, että he pyrkivät häärimään järjettömän uutterasti tämän kysymyksen parissa. Mutta tästä juontuu vain se johtopäätös, että meidän täytyy uurastaa „järkevästi”, että myös meidän täytyy ehdottomasti uurastaa. Tämä kohta on mielestäni joko hylättävä kokonaan ja rajoitettava osoittamaan, että on varoitettava suppeudesta ja käytävä taistelua porvaristoa sekä liberaaleja vastaan, jotka pyrkivät vääristelemään ammattiliittojen tehtäviä; — tahi se on muotoiltava erityisesti jotain menshevikkien tiettyä päätöslauselmaa koskevaksi (tällä haavaa en tiedä sellaisia päätöslauselmia; ehkä joitain Akimovin laatimia on ilmaantunut teillä siellä etelässä).

Ad V. Tämä on asiaa. Sanat „ja mikäli mahdollista johto”, korvaisin sanoilla „ja johto”. Teemme kaiken „mikäli mahdollista”. Näiden sanojen liittäminen tähän ja vain tähän kohtaan johtaa väärään tulkintaan, ikään kuin me pyrkisimme vähiten johtamaan j.n.e.

Mielestäni yleensä sanoen täytyy varoa liioittelemasta taistelua menshevikkejä vastaan tässä kysymyksessä. Nyt varmaan alkaa aivan kohta muodostua ammattiliittoja. Ei pidä vetäytyä syrjään eikä missään nimessä antaa aihetta ajatella, että olisi vetäydyttävä syrjään, vaan on pyrittävä osallistumaan, vaikuttamaan j.n.e. Onhan olemassa erikoinen työläiskerros, ikämiehiä ja perheellisiä, joista on nyt hirveän vähän hyötyä poliittisessa taistelussa, mutta

sangen paljon hyötyä ammatillisessa taistelussa. Tuota kerrosta on käytettävä hyväksi, on vain ohjattava sen toimenpiteitä tällä alalla. Venäjän sosialidemokratialle on tärkeää, että se ottaa heti alussa oikean sävyn suhteessa ammattiliittoihin, on otettava heti alunperin perinteelliseksi tavaksi, että sosialidemokraatit tekevät aloitteet tällä alalla, että sosialidemokraatit osallistuvat toimintaan ja sosialidemokraatit johtavat sitä. Tietysti voi käydä niin, ettei käytännössä riitä voimia, mutta se on jo vallan eri asia, ja siihenkin täytyy sanoa: jos osataan käyttää kaikkia erilaisia voimia, niin aina on voimia myös ammattiliittoja varten. Olihan voimia kirjoittamaan päätöslauselmaa ammattiliitoista, t.s. ohjaamaan aatteellisesti, ja siinä onkin asian ydin!

Puristan kättänne ja pyydän tiedottamaan, kun saatte tämän kirjeen, ja kirjoittamaan, mitä ajattelette sen johdosta.

Teidän *N. Lenin*

Lähetetty Genevestä Odessaan

Julkaistu ensi kerran v. 1926

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
